

มาตุจฉา

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

ถาม-ตอบ ปัญหาธรรม วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๕

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ข้อ ๑๑๘๑. เนาะ ข้อ ๑๑๘๑. เรื่อง “คน โง่” คำถามว่าคน โง่ แต่ฟังคุณะ

ถาม : กราบเรียนถามว่า ทำไมพระมหาโมคคัลลานะในอดีตชาติท่านได้เคย
ฆ่าบิดา มารดา ส่วนพระเทวทัตทำร้ายพระพุทธเจ้าถึงกับห้อเลือด พระมหาโมคคัลลานะ
ได้สำเร็จเป็นพระอรหันต์ ส่วนพระเทวทัตก็จะได้สำเร็จในกาลข้างหน้า แต่พระพุทธเจ้า
ตรัสไว้ว่า

“ใครทำอนันตริยกรรมไว้จะไม่มีทางสำเร็จได้”

ในความรู้สึกของคุณ รู้สึกมันขัดกันเอง ทำให้ลูกไม่เข้าใจข้อนี้ค่ะ ขอความกรุณา
หลวงพ่อบุญตาอธิบายให้ลูกตาสว่างด้วยค่ะ

ตอบ : อันนี้เวลาพระพุทธเจ้าบอกไว้จริง อนันตริยกรรมเป็นกรรมที่รุนแรง
มาก ถ้าใครทำกรรมที่รุนแรงมากแล้วมันจะปิดกั้นมรรค-ผลเลย พระก็เหมือนกันนะ พระ
นี่ถ้าปาราชิก ปาราชิก ๔ ถ้าปาราชิกนี้ะมันเหมือนตาลยอดด้วน คำว่าตาลยอดด้วนมัน
เป็นไปไม่ได้เลยนะ มันปฏิบัติให้ถึงมรรค ถึงผลเป็นไปไม่ได้

ฉะนั้น เวลาปาราชิกนั้นก็เรื่องหนึ่ง แล้วอนันตริยกรรม เห็นไหม ปิดกั้นมรรค ผล
เลย ทีนี้ปิดกั้นมรรค ผล เวลาเราไม่ได้ปฏิบัติจะไม่เข้าใจได้ เราเคยอยู่กับหลวงปู่เจี๊ยะ
หลวงปู่เจี๊ยะท่านพูดให้ฟังนะ นี่เวลาท่านประพฤติปฏิบัติ ท่านเป็นอาจารย์ ท่านพ้นจาก
กิเลสแล้ว ทีนี้เวลาคนมาถามปัญหา ท่านตอบปัญหา นี่ท่านพูดให้เราฟังเองนะ พอตอบ
ปัญหาไป พอเราตอบปัญหาเรื่องธรรมะ ทีนี้พอตอบปัญหาเรื่องธรรมะมันพูดแบบว่าด้วย
ภูมิธรรมของท่าน

ทีนี้ด้วยภูมิธรรมของท่านก็พูดเต็มปากเต็มคำไป พอเขากลับไปแล้วนะ ท่านพูดเอง มันมาวิตกว่าเราอวดอุตริหรือเปล่า ท่านวิตกขึ้นมาเฉยๆ แต่ความจริงมันไม่เป็นหรอก เพราะอะไร? เพราะอาจารย์ที่ดี ครูที่ดี เวลาลูกศิษย์เขามีความสามารถ เราจะสอนเขาหมดได้หมดพุงไหม? เราต้องการลูกศิษย์ที่ดี

นี่ก็เหมือนกัน มันเป็นการแสดงธรรม เป็นการตอบปัญหา แล้วท่านก็วิตกกังวลขึ้นมา นี่ท่านเล่าให้เราฟังเองนะ เอ๊ะ นี่เป็นอวดอุตริหรือเปล่า? จริงๆ ก็มันไม่อวดอยู่แล้วละ แต่มันก็วิตกขึ้นมาซะ พอวิตกขึ้นมาปั๊บท่านก็บอกว่าคินนี้อธิษฐาน

“ถ้าเรานั่งสมาธิ ถ้ามันไม่ลง เออ อันนั้นใช่ ถ้ามันลงคือว่าจบกัน”

คินนั้นท่านกำหนดเลย นั่งทำความสงบของใจ ท่านบอกว่าพอกำหนดไปๆ ละเอียดเข้าไปๆ มันลงหมดคนะ สว่างหมดเลย ใจมันก็โล่งหมดเลย เห็นไหม นี่พูดถึงว่าเพราะท่านไม่เป็นตั้งแต่ต้นอยู่แล้ว เพราะท่านสิ้นกิเลสไปแล้ว พอสิ้นกิเลสแล้วทำไมวิตกกังวลอย่างนี้ล่ะ? สิ้นกิเลสแล้วทำไมมันสงสัยเรื่องอย่างนี้ล่ะ?

คำว่าสงสัย คนเรานี้ะมันอยู่ที่ว่าจริตนิสัยของคน คุณติเวลาครูบาอาจารย์บางองค์ท่านแสดงธรรมของท่านหมดเปลือกเลย หมดได้หมดพุง แสดงเต็มที่เลย บางคนนะท่านแสดงของท่าน ท่านเห็นเฉพาะบุคคล เฉพาะบุคคลว่าควรและไม่ควร แล้วแสดงธรรมมันแสดงออกมา อย่างเช่นหลวงปู่ขาว นี่ประวัติหลวงปู่ขาวนะตอนอยู่ที่ถ้ำกองเพลจะมีญาติโยมมาขนาดไหนก็แล้วแต่นะ รถบัสเข้ามาท่านขึ้นเขาไปแล้ว แล้วเย็นๆ ท่านจะลงมา พระถามว่าทำไมทำอย่างนั้นล่ะ?

ท่านบอกเลย เทศน์สอนคนนะ สองแสนคน สองล้านคน ได้สักสองคนไหม? ไม่ได้ ถ้าไม่ได้ นี่พูดถึงว่าคนเขารู้ถึงว่ามันเป็นไปได้หรือเป็นไปได้ไม่ได้ พอเป็นไปได้หรือเป็นไปได้ไม่ได้ จะทำหรือไม่ทำไง ทำแล้วมันเป็นประโยชน์หรือไม่เป็นประโยชน์ พุคมาก พุคน้อย ใครได้ประโยชน์ ใครไม่ได้ประโยชน์

อันนี้พูดถึงในวงกรรมฐาน ถ้าวางกรรมฐาน เรื่องอนันตริยกรรม เรื่องของกรรม เรื่องของเวรนี้ะ ปฏิบัติไปมันจะรู้มันจะเห็น เพราะคนทำมันจะมีอุปสรรค ทำไปแล้วมันจะประสบความสำเร็จหรือไม่ประสบความสำเร็จ ทำแล้วมันจะเปิดกว้าง ทางมันจะเปิดกว้าง หรือทางมันจะคับแคบ ทางมันจะอันธู๊ บางคนปฏิบัติไปแล้วเอาหัวชนภูเขา นี่

มันเป็นเพราะเหตุนี้ เพราะเหตุนี้เพราะอะไร? เพราะเวลาพระไตรปิฎกพูดไว้อย่างนั้น
นี่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนไว้อย่างนั้น บอกไว้อย่างนั้น

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกเรื่องอะไร? บอกเรื่องความจริง ถ้าบอก
เรื่องความจริง ความจริงอนันตริยกรรมมันเป็นกรรมที่รุนแรงมาก ถึงกับปิดกั้นมรรค-ผล
ถ้าปิดกั้นมรรค-ผลแล้วพระพุทธเจ้าถึงบอกว่าอย่าทำ ถ้ามีสติอย่าทำ หลวงตาท่านเน้นย้ำ
ประจำ นี่ทำสังฆเภท อย่าทำนะ ถ้าใครมีสติปัญญาอยู่อย่าทำนะ กรรมมันแรงนะ กรรม
มันแรง อย่าทำๆ คำว่าอย่าทำนี่ไม่ให้ทำสิ่งนั้น ถ้าไม่ให้ทำสิ่งนั้น ไม่ให้ทำเพราะอะไร?
เพราะกรรมมันรุนแรง แต่เวลาผู้ที่ปฏิบัติเขาจริงของเขา

ฉะนั้น ผู้ถามถามอย่างนี้ นี้บอกว่า

ถาม : ทำไมพระโมคคัลลานะ อดีตชาติท่านก็ฆ่าพ่อฆ่าแม่ของท่าน พระ
เทวทัตทำร้ายพระพุทธเจ้าจนห้อเลือด แล้วพระโมคคัลลานะก็สำเร็จเป็นพระอรหันต์
พระเทวทัตก็จะสำเร็จไปข้างหน้า นี่มันเรื่องอะไร?

ตอบ : ก็มันเรื่องจริง เรื่องจริงมันก็เป็นอย่างที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
พูดจริงๆ แต่เราเอง เราเองเราไม่เข้าใจเอง ถ้าเราเข้าใจนะ พระเทวทัตตอนนี้อยู่ที่ไหน?
นรกอเวจี ทำพระพุทธเจ้าให้ห้อเลือดนี่ตกนรกไปแล้ว ตกนรกไปก่อน พ้นจากนรก
ขึ้นมา พ้นจากนรกขึ้นมา อนาคตกาลข้างหน้าพระเทวทัตพ้นจากนรก หมดเวรหมดกรรม
จากนรกนั้นขึ้นมา ก็มาเสวยบุญ เสวยกรรมไปเรื่อยๆ จนมาเกิดเป็นพระปัจเจกพุทธเจ้า นี้
พระเทวทัต

พระโมคคัลลานะ นี่พระโมคคัลลานะ เวลาเหตุที่มันเกิด เกิดเพราะว่าในลัทธิ
ต่างๆ ในลัทธิอื่นเขาต้องการทำลายพระพุทธศาสนา ในสมัยที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัม
พุทธเจ้ากำลังเผยแผ่ธรรมอยู่ แล้วพอเผยแผ่ธรรมไปมีคนเชื่อถือศรัทธามาก พอมีคน
เชื่อถือศรัทธามากเขาบอกจะทำลายพระพุทธศาสนาต้องทำลายที่ไหน? ต้องทำลายที่พระ
โมคคัลลานะ แล้วถ้าทำลายที่พระโมคคัลลานะ ต้องฆ่าพระโมคคัลลานะก่อน

ทีนี้พอไปฆ่าพระโมคคัลลานะ พระโมคคัลลานะเหาะหนีครั้งที่ ๑ เหาะหนีครั้งที่
๒ พอครั้งที่ ๓ เอ๊ะ ทำไมเป็นแบบนี้ล่ะ? อ้อ เศษกรรมไง เศษกรรมเก่าของเราเอง ก็นั่ง
ทนให้เขาทุบจนแหลกนะ จนตายเลย พอตายเสร็จแล้วนะ ด้วยฤทธิ์ ด้วยมีอานุภาพมาก

ด้วยฤทธิ์รวมกายนั้นไปลาพระพุทธเจ้า ลาพระพุทธเจ้าเสร็จ พระพุทธเจ้าให้เทศนาว่า การแล้วเหาะกลับมาที่เก่า คลายฤทธิ์ศัพทียายอยู่อย่างนั้น นี่เขาก็ถามว่าทำไมเป็นแบบนี้?

ลูกศิษย์ขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นอัครสาวกเบื้องซ้าย แล้วมีฤทธิ์ มีเดชขนาดนี้ ทำไมเขามาทูปตาย? นี่พระพุทธเจ้าถึงบอกเรื่องกรรมไฉนว่าเคยฆ่ามารดาไว้ คำว่าเคยฆ่ามารดาไว้ พอฆ่ามารดาเสร็จแล้วมันคนรกอเวจีมาแล้ว พระโมคคัลลานะได้ ชดใช้กรรมมาแล้ว สิ่งที่พระพุทธเจ้าบอกว่าถ้าเป็นชาติปัจจุบันมันเป็นอนันตริยกรรม มันปิดกั้นมรรค-ผล มันปิดกั้นมรรค-ผล แต่พระโมคคัลลานะมันเป็นอดีตชาติ สิ่งที่เคย ทำ เคยได้ฆ่าแม่มา สิ่งที่ได้ฆ่าแม่มา แล้วพระโมคคัลลานะได้ชดใช้กรรมแล้วไง ชดใช้ ด้วยการตกนรกอเวจีไป

พระโมคคัลลานะเคยตกนรกอเวจีมาก่อน พอมันหมดจากเวรจากกรรมนั้นถึงพ้น จากนรกอเวจีขึ้นมา พ้นจากนรกอเวจีมาแล้วถึงได้มาปรารถนา ปรารถนาว่าจะเป็นอัครสาวกเบื้องซ้ายพร้อมกับพระสารีบุตรไป ปรารถนาอยากเป็นพระอัครสาวกเบื้องซ้าย แล้วได้สร้างบุญสร้างกรรมมาจนได้มาเป็นอัครสาวกเบื้องซ้ายและเบื้องขวา เศษกรรม มันยังตามมานี่ไง เศษกรรมอันนั้นมันยังตามพระโมคคัลลานะมา ขณะที่พระอรหันต์ แล้วมันยังตามมา

ถ้ามันตามมา เห็นไหม เขาถามว่า

ถาม : ทำไมพระโมคคัลลานะในอดีตชาติเคยฆ่าพ่อฆ่าแม่ พระเทวทัตเคยทำให้ พระพุทธเจ้าห้อโลหิต แล้วนี่พระโมคคัลลานะก็สำเร็จเป็นพระอรหันต์ แต่ทำไม พระพุทธเจ้าบอกว่าทำอนันตริยกรรมไม่มีทางสำเร็จได้ (นี่เขาพูดนะ)

ตอบ : นี่โยมไปจับเหตุการณ์แต่ละเหตุการณ์ บุคคลแต่ละบุคคล สิ่งที่เขาสร้าง มาแต่ละบุคคลเอามายำรวมกันก็เลยงงนี่ไง พระโมคคัลลานะท่านได้เคยทำ พระพุทธเจ้า บอกหมด อยู่ในพระไตรปิฎกไป ในพระไตรปิฎกว่าพระโมคคัลลานะเป็นลูกชายคนเดียว แล้วแม่ตาบอด พอตาบอดก็เลี้ยงลูกชายมา ลูกชายก็รักแม่มากนะ รักแม่มาก ทะนุถนอมแม่มาก แต่แม่ก็คิดปรารถนาดีกับลูก นี่พระโมคคัลลานะเป็นผู้ชายควรจะมี

ครอบครัว ก็จะไปหาภรรยาให้ พระโมคคัลลานะไม่ต้องการ ไม่เอาๆ แต่แม่อยากให้ได้
ครอบครัว อยากให้มันคงใจ ก็ไปหาภรรยามาให้

ที่นี้พอหาภรรยามาให้ ภรรยาต้องดูแลบ้านด้วย ต้องดูแลแม่ที่ตาบอดด้วย นี่ก็เริ่ม
เป่าหูไป เป่าหูทุกวันๆ ทั้งๆ ที่รักษานานนั้นนะ รักษาขนาดนั้น สุดท้ายก็พาแม่ ออกอุบายว่า
จะพาแม่ไปเยี่ยมญาติ ที่นี้พาไป สมัยโบราณมันไปทางเกวียนไป มันไปทางป่า ก็จะไป
ทำลายแม่นั้นแหละ เพราะอะไร? เพราะโดนภรรยาเป่าหู นี่พอไปถึงกลางป่าก็บอกให้แม่
ถือบังเหียนรถไว้ ตัวเองก็กระโดดลงไป แล้วก็ไปบอกว่าเหมือนโดนโจรปล้น วิ่งเข้ามา
มาทูปแม่นั้นนะ พอทูปแม่ แม่บอกว่าลูกให้หนีไปไกลๆ นะ โจรมันปล้นอยู่

ไอ้คนที่ทูปอยู่ก็คือลูกไป พอแม่พูดออกมามันมันสะเทือนใจ สะเทือนใจบอกไอ้
เสื่อถอย ถอยก็กลับเข้าไป แล้วก็วิ่งมาใหม่ ทำกระหืดกระหอบมาดูแลแม่ บอกว่าแม่เป็น
อย่างไร? แม่เป็นอย่างไร? เพราะแม่ตาบอด สุดท้ายแล้วการทูปอันนั้นทำให้แม่เจ็บจน
ตาย นี้อันนัตริยกรรม การทำลายแม่ การฆ่าแม่ แล้วตกรอกอเวจีไป การว่าตกรอกอเวจี
ไป ถ้าคำว่าชดใช้ นี่มันเป็นผลของวิญญูะ กรรมดีคือกรรมดี กรรมชั่วคือกรรมชั่ว แต่ผล
มันชดใช้ เขาได้ชดใช้ของเขา มันคนละภพ คนละชาติไป แล้วถ้าบอกว่าถ้าทำ
อนันตริยกรรมแล้วตรัสรู้ไม่ได้ ปิดกั้นมรรค-ผลนะ

นี่อชาตศัตรู อชาตศัตรูชาติปัจจุบัน อชาตศัตรูเวลาเกิดขึ้นมา พระเจ้าพิมพิสารพอ
เกิดขึ้นมานะ ในราชวังนี้พวกอาวูธแวมวาวไปหมดเลย จนพระเจ้าพิมพิสารก็ตกใจ ตกใจ
ว่าลูกเกิดทำไมมันเป็นแบบนี้ เขาก็มีพวกหมอดูในราชสำนัก ก็รวมทั้งหมดแล้วบอกว่า
ให้ดูฤกษ์ดูยามว่านี่มันคืออะไร? บอกนี้จะฆ่าพ่อ จะแย่งราชสมบัติ ทางพวกอำมาตย์
บอกว่าให้ฆ่าเด็กคนนี้เสีย ที่นี้พระเจ้าพิมพิสารด้วยความรักใจ ด้วยความรักลูก ฆ่าไม่ได้
ลูกของตัวเอง ก็พยายามหาฤกษ์ หาวิธีการจะแก้กรรมอันนี้ให้ได้

นี่อชาตศัตรู คือไม่เป็นศัตรูกับใคร ตั้งชื่อให้สุดขอดเลย แล้วดูแลอย่างดีหมดเลย
เขาก็ดีมาพักหนึ่ง ดีมาได้นะ ดีมา นี่เป็นคนดี เป็นคนดีเพราะฝึกฝนมาดี ฝึกฝนดีเป็นคนดี
ที่นี้มันก็เวรกรรม เห็นไหม นางวิสาขาเวลาไปวัดก็จะมีของติดไม้ติดมือไป ไปเยี่ยมพระ
อานนท์ เทวทัตก็เป็นลูกกษัตริย์เหมือนกัน ทำไมไม่มีใครมาสนใจเราเลย ทำไมเขาไม่
สนใจเรา ถ้าเขาจะสนใจเราเราต้องแสดงตัวให้คนอื่นเขาสนใจ แล้วแสดงตัวเราจะหา
ใครเป็นที่ให้ไว้ใจเรา ก็มองไปที่อชาตศัตรู เพราะอชาตศัตรูเป็นราชกุมาร ยังเป็นเด็กอยู่

นี่ถ้าเอาอชาตศัตรูเป็นลูกศิษย์ได้ อชาตศัตรูเป็นลูกศิษย์ของเรา ทุกคนก็จะเกรงใจเรา ทุกคนก็จะมาหาเรา นี่เพราะมีฉาน โลภีก็ แปลงใจ แปลงร่าง แปลงตัวเองไปเป็นงูไปพันบนศิระยะ พอตกใจขึ้นมา ก็บอกว่าอย่าตกใจ เราคือเทวทัต นี่เห็นว่าเทวทัตมีฤทธิ์ขนาดนี้ ก็เลยศรัทธา ด้วยความศรัทธาก็พยายามเกลี้ยกล่อมจนเห็นดีเห็นงามด้วย พอเห็นดีเห็นงามด้วยนะ บอกว่า

“อยากเป็นกษัตริย์ไหม? ถ้าอยากเป็นกษัตริย์ต้องฆ่าพ่อ”

อชาตศัตรูบอก “ฆ่าทำไมเดี๋ยวพ่อก็ให้ เพราะเราเป็นลูก พ่อต้องให้สมบัติแก่ลูก”

“อ้าว แล้วเกิดถ้าเอ็งตายก่อนพ่อล่ะ?” ชักคลอนแคลนนะ

“ถ้าเอ็งตายก่อนพ่อล่ะ? แล้วเกิดถ้าพ่อเอ็งไม่ให้ล่ะ?”

เกลี้ยกล่อมกันจนถึงว่าให้ฆ่าพ่อ แต่คนมันได้ฝึกฝนมานะก็ทำไม่ลงก็จับไปขัง นี่พออยู่เหยงเต็มทีก็พักอาวุธเข้าไปจะไปฆ่าพ่อ พอพักอาวุธจะไปฆ่าพ่อ พวกทหารเขารักษาการอยู่เขาจับได้ พอจับได้ทีนี้มันก็เป็นเรื่องแล้ว เป็นเรื่องคือว่าเขาก็ประชุมกันเป็นคณะประชุม ฝ่ายหนึ่งบอกว่าให้ฆ่าเพราะกบฏจะฆ่าพ่อ จะปลงพระชนม์กษัตริย์ อีกฝ่ายหนึ่งบอกว่าไม่ได้

นี่ตกลงกันไม่ได้ ตกลงกันไม่ได้ก็ไปเฝ้าพระเจ้าพิมพิสาร พระเจ้าพิมพิสารถามว่าเป็นเพราะอะไรล่ะ? ก็บอกว่าอีกฝ่ายหนึ่งบอกให้ฆ่า อีกฝ่ายหนึ่งบอกว่าไม่ได้ เพราะว่ามันมีปัญหา ตกลงกันไม่ได้เพราะว่ามันมีที่ว่าพระพุทธเจ้ารู้เหตุการณ์นี้ก่อน พอรู้เหตุการณ์นี้ก่อน เพราะเรื่องเทวทัตๆ ถ้าจับอชาตศัตรูก็ต้องจับเทวทัต จับเทวทัตก็ต้องจับพระ

ทีนี้พระพุทธเจ้าให้พระสารีบุตรไปโหม้ณาไว้ก่อนว่าเทวทัตไม่เกี่ยวกับสงฆ์ฯ นี่พอจับได้ก็เกี่ยวพันกันตรงนี้ ประชุมกันไม่ลงตัว ประชุมกันไม่ลงจะจับ ทีนี้อีกฝ่ายหนึ่งบอกว่าพระสารีบุตรประกาศไว้แล้ว ก็ไปเฝ้าพระเจ้าพิมพิสาร พระเจ้าพิมพิสารเป็นพระโสดาบันใจ ก็คิดว่าเรื่องนี้พระพุทธเจ้ารู้ พระสงฆ์ไม่เกี่ยว พอสงฆ์ไม่เกี่ยว ถ้าจะจับ อย่างนั้นก็ถามบอกว่าคนที่คิดจะฆ่านี้ผิด วางชะ แล้วคนที่จับให้ปล่อยซะ แล้วพระเจ้าพิม

พิสารพูดกับอชาตศัตรูเองว่าเป็นเพราะอะไร เป็นอย่างไร บอกว่าอยากได้ราชสมบัติ นี่ยกให้เลย

ทีนี้พอยกให้เลยแล้วเอาไว้เขาไว้กันไม่ได้ ก็เอาไปขังไว้ ขังไว้ พระโศดาบันขังไว้ไม่ให้เอาอาหารไปให้ แม่ก็เอาอาหารไปให้ก็แยกแม่ออกไป นี่มาไม่ได้โดยตรง ก็พยายามฆ่าทางอ้อม สุดท้ายแล้วเวลาอชาตศัตรู ถึงเวลามีลูกใน ลูกเกิด คนมาแจ้งว่าลูกเกิด แล้วพ่อที่กำลังจะตาย ใครจะแจ้งก่อน ก็บอกมาให้เข้าไปแจ้งว่าลูกเกิดก่อน พอบอกให้ลูกเกิด พอลูกเกิด ความสัมพันธ์ให้ปล่อยพ่อ ให้ปล่อยพ่อทันที ทีนี้ปล่อยพ่อเขาบอกว่าพ่อตายแล้ว

อนันตริยกรรม อชาตศัตรูตั้งแต่นั้นมามีแต่ความทุกข์ในหัวใจมหาศาลเลย มีแต่ความทุกข์ในหัวใจนะ จนหมอชีวกพาไปเฝ้าพระพุทธเจ้า พอไปเฝ้าพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าเทศนาว่าการจนอชาตศัตรูคลายความทุกข์ลง แล้วคลายความทุกข์ลงก็เห็นโทษของตัวเอง พอเห็นโทษนี้ศรัทธาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาก อชาตศัตรูนี้ศรัทธามาก ศรัทธาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสุดๆ เลย รักองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาก

ฉะนั้น เวลาอชาตศัตรูจะตาย องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกว่าถ้าอชาตศัตรูไม่ได้ฆ่าพ่อไว้ อย่างน้อยต้องเป็นอนาคามี นี่เพราะอชาตศัตรูได้ฆ่าพ่อไว้ อนันตริยกรรม อชาตศัตรูไม่ได้ ไม่ได้ นี่ไงคำสอนของพระพุทธเจ้าจริงหมด แต่ในชาติปัจจุบัน อชาตศัตรูกับองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า กับพระเทวทัตต่างๆ อยู่ในชาติปัจจุบัน ปัจจุบันนั้นนะไม่ได้ แต่อชาตศัตรูตายแล้วไปไหนล่ะ? ตกนรกอเวจี เพราะทำอนันตริยกรรมได้ฆ่าพ่อ อนันตริยกรรม กรรมอันหนักมันต้องไปชดใช้ของมัน พอชดใช้ขึ้นมาแล้ว ชาติต่อๆ ไป

ทีนี้ว่าเคยฆ่าพ่อแม่ไว้แล้วมันจะฝังไปอย่างนั้น เราเป็นหนี้ไง กรรมเป็นหนี้ เราได้ชดใช้หนี้แล้วมันก็เป็นเรื่องหนึ่งนะ ฉะนั้น สิ่งที่ว่าอนันตริยกรรมพระพุทธเจ้าสอนไว้แล้วทำไมพระโมคคัลลานะก็ฆ่าพ่อแม่เหมือนกัน การฆ่าพ่อแม่ฆ่าแม่มันคนละชาติกัน แล้วการฆ่าพ่อแม่นี้ พระโมคคัลลานะได้ชดใช้กรรมแล้ว แล้วได้สร้างบุญกุศลมา มาสร้างกุศล นี่ปรารถนาเป็นอัครสาวกเบื้องซ้ายและเบื้องขวา แล้วเวลาปฏิบัติแล้ว องค์

สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นผู้สอนเอง เวลาพระโมคคัลลานะง่วงเหงาหาวนอน เห็น
ใหม่ เองงอน้ำลูบหน้า

นี่เวลาสิ้นกิเลสพระพุทธรเจ้าสอนเอง สอนจนพระโมคคัลลานะเป็นพระอรหันต์
มีฤทธิ์ด้วย แต่สิ่งที่ว่าเคยทำไว้ผลมันรุนแรง ทีนี้ย้อนกลับมาที่ว่า

ถาม : พระพุทธรเจ้าบอกว่าการทำอนันตริยกรรมจะปิดกั้นมรรค-ผล

ตอบ : ปิดกั้นมรรค-ผลก็ในชาตินั้น ปิดกั้นมรรค-ผลในชาตินั้นเพราะเราฆ่า
แล้วนะ ใครฆ่าพ่อแม่ ใครทำความผิดมันเกิดนรกในใจ นรกในใจนะมันจะเผาผลอยู่ใน
ใจอยู่แล้ว ถ้าในใจเผาผลอยู่ในใจแล้ว เราจะทำอย่างไรเพื่อประโยชน์กับเรา เราจะ
ทำคุณงามความดีได้มากน้อยแค่ไหน? ทำความดีได้มากน้อยแค่ไหนมันก็เป็นเรื่องโลกๆ
ทั้งนั้นแหละ แต่เวลาประพฤติปฏิบัติ เห็นใหม่ มันต้องสร้างบุญสร้างกรรมมาพอสมควร

ฉะนั้น สิ่งที่ว่าไม่เข้าใจ ไม่เข้าใจนี่อธิบายอย่างนี้เข้าใจไหม? อธิบายว่าพระโมค
คัลลานะได้ชดใช้กรรมแล้ว แล้วเศษกรรมยังมาโดนทุบตาย นี่เทวทัตตอนนี้กำลังชดใช้
กรรมอยู่ ชดใช้กรรม อนันตริยกรรมชดใช้ๆ จนถึงที่สุดพระเทวทัตก็จะเริ่มกระเตื้อง
ขึ้นมาๆ จนมาเกิดเป็นมนุษย์ แล้วมาเกิดเป็นพระปัจเจกพุทธเจ้า เพราะเขาได้ทำมาน
โลกีย์ เขาได้สร้างมา ชูชกกับพระเวสสันดรนี้สร้างมาด้วยกัน บำเพ็ญมาด้วยกัน แต่
บำเพ็ญมามันก็มีดี มีชั่วในตัวของมันเอง อันนี้มันจะส่งที่ว่าเป็นพระปัจเจกๆ เพราะมัน
ต้องมีพื้นฐาน

ฉะนั้น สิ่งนี้มันเป็นผลของวิญญูะ แต่ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนนี้
สอนในชาติปัจจุบันเราใน ปัจจุบันถ้าเราทำมันก็เป็นกรรมของเรา ถ้าเราไม่ได้ทำเราก็
ไม่ได้สร้างกรรมชั่ว เราก็ทำแต่คุณงามความดี ถ้าสร้างกรรมขึ้นมาแล้ว เราเองทุกคนทำ
นะ เพราะเรื่องอย่างนี้มันมี เวลาใครได้ทำกรรมหนัก นี่จะสร้างสิ่งที่เป็นถาวรวัตถุเพื่อจะ
ถาวรถาวรกรรม คนเศร้าก็เศร้ามากนะ คนเศร้าหมองคือคนที่มันทำความทุกข์ไว้ มันจะ
มีสิ่งใดที่มันบิบบิ้นใจมาก แล้วตายไปแล้วก็ต้องทำตามนั้น

ฉะนั้น เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกไว้ก็บอกเพื่อให้เรามีสติ มี
ปัญญา ถ้ามีสติปัญญาอยู่ หลวงตาท่านพูดประจำ ถ้ามีสติปัญญาอยู่ กรรมหนักอย่างนี้ไม่
ควรทำ เราอย่าทำกรรมหนักอย่างนี้ เราทำแต่คุณงามความดีของเรา แล้วถ้าคุณงามความ

ที่เราฝึกหัดของเรา ตั้งใจของเรา เพื่อประโยชน์กับเราไง ฉะนั้น สิ่งที่อยู่รอบตัวเราให้ เห็น เพราะเราเองใช้ไหมเราไม่มีสติปัญญาพอหรอกที่เราจะรู้ว่าอดีตชาติของใครเป็น แบบใด แล้วเกิดปัจจุบันเป็นอย่างไร อนาคตจะเป็นแบบใด

ฉะนั้น องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเวลาท่านเทศนาว่าการทำนรกเป็น ตัวอย่างไว้ ฉะนั้น พอเราเอามาเราถึงรู้ว่าพระโมคคัลลานะอดีตชาติเป็นอย่างไร อดีตชาติ มันเป็นอย่างไงใช้ไหม แล้วอดีตชาติมันเป็นอย่างไร ในชาติที่เป็นโมคคัลลานะ ตอนที่ เป็นมานพท่านไม่ได้ทำเรื่องนี้ เรื่องนี้ไม่ได้ทำ เป็นลูกเศรษฐีทั้งคู่ กับพระสารีบุตร เห็น ใหม่นี้เป็นลูกเศรษฐีมีแต่ความสุขตลอด ไปดูการละเล่นดูจนแบบว่าไม่มีความสุข ก็หา ทางออก ก็เลยมาบวชไง ในชาติปัจจุบันที่เป็นพระโมคคัลลานะที่จะมาสำเร็จเป็นอัคร สาวกเบื้องซ้าย ท่านทำคุณงามความดีตลอด แต่สิ่งที่เกิดขึ้นนี้ สิ่งที่พระพุทธเจ้าบอกนี่มัน เป็นอดีต อดีตชาติ แล้วได้ชี้ใช้เวรกรรมหมดแล้ว อันนี้ประเด็นหนึ่ง

ประเด็นที่สอง ประเด็นที่สองถามว่า

ถาม : แต่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสไว้ว่าใครทำอนันตริยกรรมไว้ จะไม่มีทางสำเร็จได้

ตอบ : จะไม่มีทางสำเร็จได้ถ้าในชาติปัจจุบัน แต่เวลาตายไปมันไปตกนรกอเวจี แล้วก็จบ มันจบแล้ว มันคนละภพ คนละชาติกัน คนละภพ คนละชาติแล้วมันไม่เกี่ยวกัน แล้วถ้ามันไปแล้วมันอีกเรื่องหนึ่ง ฉะนั้น ในปัจจุบันนี้เราถึงกลัวกันมากไป ขนาดกลัวกัน มาก ในสังคมเรามันก็มีที่เขาทำกัน เวลาเขาขาดสติ ดูอย่างเช่นคนที่แบบว่าเสพยาเสพติด เขาทำร้ายหมดเลย ทำร้ายเพราะอะไร? เพราะสติของเรา ในปัจจุบันเราจะต้องฝึกฝนเลย เวลาเขาเสพยาเสพติดแล้วเขาทำร้ายพ่อแม่ไปตลอด แล้วก็นั่งกอดกนะ นั่งกอดก

นี่คนหยาบ คนหยาบมันเป็นอย่างนั้น ฉะนั้น ถ้าเราเข้าใจเรื่องนี้แล้ว ฉะนั้น เรื่อง นี้จบ จบโดยที่ว่ามันเป็นคนละภพ คนละชาติ แล้วคนละภพ คนละชาติเรารู้ได้อย่างไร ละ? รู้ได้ด้วยนี้แหละ เรารู้ได้เพราะองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกไว้ ถ้าเรายังทำ ของเราไม่ได้เราก็ปฏิบัติของเราไป อันนี้มันเป็นคนโง่เนาะ เวลาตอบแล้วมันจะฉลาด หรือเปล่าไม่รู้ มันฉลาดขณะฟัง พอมันผ่านไปแล้วมันก็ยังโง่อยู่

ทีนี่เป็นปัญหาใหม่เลยละ อีกนิดหนึ่ง ข้อ ๑๑๘๒. เนาะ

ถาม : ๑๑๘๒. เรื่อง “กราบขอบพระคุณมากค่ะ”

โยมได้มีคำถามเรื่องเปิดกิจการร้านขายเสื้อผ้า โยมได้ฟังธรรมบรรยายของหลวงพ่ โยมรู้สึกตื่นตัวใจมาก ขอบคุณหลวงพ่ที่เมตตาสั่งสอน หัวใจมีพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ และเป็นลูกศิษย์พระกรรมฐาน แค่นี้ก็ซาบซึ้งแล้ว และไม่กลัวอะไร และไม่หวั่นไหว โยมส่งปัญหาธรรมไป ๒ เรื่องแล้วยังไม่ได้ขอบคุณหลวงพ่ ฉบับนี้เลย ขอบคุณมา

ตอบ : ใช้เสร็จแล้วค่อยขอบคุณไป (หัวเราะ) เขาถามปัญหาของเขามา เพราะเขาพูดปัญหาว่าเขาเป็นลูกศิษย์กรรมฐาน แล้วบอกว่าเขาจะต้องมีอาชีพ แล้วเขาจะเปิดร้านไป เขาจะเปิดร้าน นี้ด้วยความวิตกกังวล ด้วยการคิดมากกว่าในร้านนั้นอาจจะมิจิต วิญญาณอยู่ แล้วถ้าเอาพระเจ้าไปมันจะกระเทือนกัน นี้เขาว่าของเขาอย่างนั้น

เราบอกว่าเราทำความดีความดีนะ เราทำความดีของเรา หลวงปู่มันนะ พระกรรมฐานเราเขาไม่ให้ถือฤกษ์ถือยาม การถือฤกษ์ถือยาม ถือต่างๆ ที่โลกเขาถือกันอยู่นั้น มันเป็นการถือมงคลตื่นข่าว แต่ถ้าเราเป็นลูกศิษย์กรรมฐาน นี้ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ถ้าเราทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว เห็นไหม เราจะไม่ตื่นตื่นไปกับเขา เหตุการณ์ทุกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมันมีเหตุและมีปัจจัย ถ้าเรามีสติปัญญาของเรา เราจะมองเห็นเหตุและเห็นผล ถ้าเห็นเหตุ เห็นผลเราแก้ไขของเราได้ ถ้าแก้ไขของเราไม่ได้เราเชื่อกรรม

ถ้าเราเชื่อกรรมนะเราทำความดีของเรา ทำดีต้องได้ดี ทำชั่วต้องได้ชั่ว แต่ทำดีอยู่นี่ทำไมมันถึงไม่ได้ดีล่ะ? มันได้ดี แต่เราไปมีเป้าหมายไป เหมือนเราสู้ใจหทัยก่อน เราปฏิบัติกันอยู่นี่ ที่เราปฏิบัติกันไม่ได้เพราะอะไร? เพราะเราอยากได้สมาธิ เราอยากได้มรรค ผล นิพพาน แล้วมรรค ผล นิพพานเป็นอย่างไรก็ไม่มี เหมือนการทำงาน เราทำงานแล้วเราได้อะไรมา เราได้กระดาษมานะ ได้แบงก์มา ทำงานแล้วได้เงินมา ทีนี้คนอยากได้เงินๆ เขาไม่ทำงาน เขาจะบืมเงิน บืมแบงก์ออกมา มันเป็นไปไม่ได้หรอก

นี่ก็เหมือนกัน ในเมื่อเราทำดีต้องได้ดี ทำดีไปทำดี แล้วทำดี นี่ทำคือทำ แต่พอทำแล้วเราอยากได้ผลตอบแทนหลายๆ อยากได้ผลตามที่เรต้องการ มันจะไม่มีเป็นอย่างที่เราต้องการ หรือถ้ามันเป็น หรือถ้าเราทำแล้วเหตุผลมันลงตัวมันก็ได้ของมัน ฉะนั้น ลูกศิษย์

กรรมฐานเขาอยู่ที่นี้ไง อยู่ที่ว่าทำโดยซื่อเท็จจริง ไม่เชื่อมงคลตื่นข่าว ไม่เชื่อสิ่งใดทั้งสิ้น แล้วเราทำของเราไป

ฉะนั้น ในปัจจุบันนี้เราอยู่ในสังคม แล้วในสังคมมันก็มีแตกต่างหลากหลาย ใครๆ มากี่มาเป่าหู นี้โลกธรรม ๘ พระองค์นั้น ไปอย่างนั้นแล้วจะร่ำจะรวย พระองค์นั้น ทำอย่างนั้น พุศกันอยู่อย่างนั้นแหละ ถ้าพระองค์นั้นทำให้ใครร่ำรวยได้ พระองค์นั้นมาเป็นรัฐมนตรีการคลังนะประเทศชาติก็ร่ำรวย ถ้าพระองค์ไหนทำทุกคนให้ประสบความสำเร็จหมดเลย ให้มาเป็นรัฐมนตรีกระทรวงการคลัง แล้วเมืองไทยนี่นะไม่ต้องไปหาสตางค์ ให้พระองค์นี้หาสตางค์เข้ากระทรวงการคลัง ประเทศไทยจะได้สุขสบาย ชาวพุทธจะได้ร่ำรวย มันก็ไม่มี มันก็ไม่มีอย่างนั้น

ฉะนั้น ถ้าเป็นลูกศิษย์กรรมฐานเป็นอย่างหนึ่งนะ ฉะนั้น ถ้าเป็นลูกศิษย์กรรมฐาน แล้วถ้าเป็นอาจารย์กรรมฐานล่ะ? อาจารย์กรรมฐาน หลวงตาท่านเป็นแบบอย่าง เห็นไหม ยิ่งหลวงปู่มั่นนะท่านเป็นแบบอย่าง เป็นแบบอย่างที่ว่าถ้าเรื่องของสังคม เรื่องของโลก เรื่องระดับของท่าน ระดับของศีล ระดับของภาวนา ท่านจะแยกของท่านนะ ถ้าใครมาทำบุญ เห็นไหม ทำบุญกุศลของเขา นั่นเป็นสิทธิเสรีภาพของเขา เขาอยากได้ผลของเขาแค่นั้น แต่ถ้าคนมาทำบุญ นี่เขาถือศีลของเขา ถ้าคนเขาอยากปฏิบัติของเขา เขาอยากได้ทรัพย์ที่เป็นอริยทรัพย์ที่เป็นอย่างนั้น อย่างนั้นหลวงปู่มั่น หลวงตาท่านเริ่มคุยด้วยแล้ว เขาเรียกว่าฟังเทศน์เป็น

คนฟังเทศน์เป็นนะ เวลาเทศน์ขึ้นมามันสะเทือนใจ คนฟังเทศน์ไม่เป็นนะต้องบอกถึงร่ำรวย บอกถึงผลประโยชน์ที่มากมาย มันฟังเทศน์มันจะเอาสตางค์ มันไม่ได้ฟังเทศน์เพื่อเอาความฉลาดในใจ แต่ถ้าคนฟังเทศน์เป็นนะ ทำอย่างไรจะให้สติมันมั่นคง ทำอย่างไรให้จิตตั้งมั่น จิตเป็นสมาธิ ทำอย่างไรให้จิตมันมีปัญญาของมัน ถ้าจิตมีปัญญาของมัน มันแก้ไขของมัน มันพิจารณาของมัน มันเกิดอริยทรัพย์ของมัน หลวงปู่มั่นบอกว่า สาธุ แม้แต่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า นั่งอยู่ตรงหน้าก็ไม่ถามท่าน ไม่ถามท่านเลย เพราะของเรามันก็เป็นแบบนี้

นี่ก็เหมือนกัน ถ้าเราฟังธรรมเป็น ปฏิบัติเป็น เห็นไหม เราต้องการศีล สมาธิ ปัญญา มันเกิดปัญญา เกิดมรรคญาณ เกิดธรรมจักร มันทำลายกิเลสเป็นชั้นเป็นตอนเข้าไป นี่เราต้องการตรงนี้ไง เห็นไหม คนต้องการระดับไหน ถ้าคนต้องการระดับไหน นี่ถ้า

เป็นอาจารย์กรรมฐานเขาจะใช้ชีวิตเป็นแบบอย่าง ชีวิตตัวอย่าง องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอนสืหาไสยาสน์ ไม่เคยนอนหงายเลย

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพุทธกิจ ๕ กิจของพระพุทธเจ้าทำอยู่ทั้งวัน กิจ ๕ อย่างทำอยู่ ๒๔ ชั่วโมงทุกวัน แล้วหลวงปู่มั่นท่านอยู่ในป่าตลอดชีวิต หลวงตาท่านไปอังกฤษคนเดียว หลวงตาท่านไปอังกฤษคนเดียวเพราะอาจารย์ปัญญา อาจารย์เชอรีนิมนต์ไป ไปอังกฤษคนเดียว ไม่เคยบินรอบโลกเลย ตัวอย่างกรรมฐาน ลูกศิษย์กรรมฐาน เห็นไหม จะเป็นลูกศิษย์กรรมฐาน มันก็ต้องมีพ่อแม่กรรมฐานเหมือนกัน ครูบาอาจารย์ของเราเป็นตัวอย่างมา ถ้าเรามีตัวอย่าง เราทำของเราได้มันก็จะประโยชน์กับเรา

นี่พูดถึงว่าเขากราบขอบพระคุณมานะ กราบขอบพระคุณ ฉะนั้น เขาบอกว่าเขากราบขอบพระคุณมา ในหัวใจมีพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ และเป็นลูกศิษย์พระกรรมฐาน แค่นี้ก็ซาบซึ้ง เป็นลูกศิษย์กรรมฐาน กรรมฐานหมายถึงชาวพุทธที่ประพฤติปฏิบัติ ปฏิบัติกรรมฐาน นี่กรรมฐาน ๕ เกศา โลมา นขา ทันตา ตโจ ทุกคนมีอยู่ ทุกคนมีอยู่

พระหรือฆราวาสมีผม ขน เล็บ ฟัน หนังทั้งหมด แต่เอาผม ขน เล็บ ฟัน หนังนั้นไปหาผลประโยชน์ ไปหาสิ่งปัจจัย ๔ มาเลี้ยงชีวิต กรรมฐานอาศัยผม ขน เล็บ ฟัน หนังให้จิตมันได้พิจารณาในสิ่งจะความเป็นจริง ให้หัวใจมันฉลาดขึ้นมา นี่มันอาศัยกรรมฐานนี้เพื่อให้จิตใจฉลาด พอจิตใจฉลาดขึ้นมา เห็นไหม นี่ถ้าถึงที่สุดแห่งทุกข์ หลวงปู่มั่นบอกว่าแม้แต่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านั่งอยู่ต่อหน้า ก็สาธุไม่ถามท่านเลย มันเป็นความจริงใจ

นี่ก็เหมือนกัน ถ้าเราเป็นลูกศิษย์กรรมฐาน มีอาจารย์กรรมฐาน แล้วเราพยายามปฏิบัติกรรมฐาน ให้กรรมฐานเกิดในใจของเรา เอวัง